

การพัฒนาารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง

DEVELOPMENT OF WOMEN'S CLOTHING STYLES FROM SECOND-HAND DENIM

จันทร์รัตน์ ศิริวุฒิพงศ์^{1*}, เนตรทราย สุดตา², กุลภัทสรณ์ สินธุรักษ์³, และ ณันฐภรณ์ มงคลอุดมรัตน์⁴

Jantrarat Sirivoottipong^{1*}, Kulphatsorn Sinturak², Nantaporn Mongkoludomrat³, and Netsai Sudta⁴

^{1*, 2, 3, 4} สาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ, กรุงเทพมหานคร

^{1*, 2, 3, 4} Department of Pattern and Garment Technology, Rajamangala University of Technology Krungthep, Bangkok

Received: June 27, 2022 Revised: November 4, 2022 Accepted: November 15, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง 2) เพื่อออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจในการพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากการศึกษาารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง พบว่า เสื้อผ้าจากผ้ายีนส์มือสองเป็นเสื้อผ้าที่ออกแบบจากการนำเอาแนวคิดการผสมผสานระหว่างผ้ายีนส์ที่มีความหนาและแข็งกระด้างมาตัดทอนด้วยการใช้เทคนิคการตัดเย็บเข้ามา เช่น การจีบรัด การแทรกผ้า การตัดต่อผ้า และนำเอาวัสดุตกแต่ง เช่น สายโลหะ พู่ ชายครุย รอยขาดมาใช้ในการออกแบบและตัดเย็บเพื่อให้เสื้อผ้ามี่มีความอ่อนนุ่มน่าสวมใส่มากขึ้นสร้างจุดเด่นในการออกแบบ เพื่อตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง มีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้ ผู้วิจัยออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ามือสอง จำนวน 6 ชุด คัดเลือกรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตัดเย็บจำนวน 3 ท่าน และด้านการออกแบบจำนวน 2 ท่าน ให้เหลือเพียง 3 ชุด นำมาตัดเย็บจริง เริ่มจากการทำแพตเทิร์นต้นแบบ วางแบบตัด และทำการตัดเย็บ นำชุดที่สำเร็จมาทำการประเมินความพึงพอใจ โดยให้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 50 คน ได้ทำการประเมินความพึงพอใจในารูปแบบของเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง จากผลการวิจัย พบว่า ผู้ประเมินส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18-21 ปี โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, $SD=0.82$) เมื่อพิจารณาแต่ละรูปแบบ พบว่า รูปแบบที่ 2 กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, $SD=0.80$) รองลงมา คือ รูปแบบที่ 3 พึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$, $SD=0.81$) และรูปแบบที่ 1 พึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, $SD=0.86$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: การพัฒนารูปแบบ, เสื้อผ้าสตรี, ยีนส์มือสอง

*Corresponding author. Tel.: 080 542 9942

Email address: Jatrarat.smail.rmuth.ac.th

Abstract

The objectives of this research were to 1) study styles of women's clothing from second-hand denim, 2) design women's clothing from second-hand denim, and 3) assess the satisfaction of developing women's clothing styles from denim fabrics. Second, the sample group was students in the Department of Clothing Technology and Patterns at the Rajamangala University of Technology Krungthep, with 50 students. The instrument used to collect data was the satisfaction assessment form for the sample group towards women's clothing made from second-hand denim. The data were analyzed by finding the percentage, mean, and standard deviation. The study of women's clothing styles made from second-hand denim found that second-hand denim clothing was designed by combining thick and hard denim with techniques. The sewing comes from pleating, inserting the fabric, cutting the fabric, and using decorative materials such as metal straps, tassels, ruffles, and tear marks in the design and sewing to make the clothes look soft and beautiful to wear. To create a distinctive design to meet the needs of adolescents Development of women's clothing styles from second-hand denim There are operating steps as follows: The researcher designed six sets of women's clothing from second-hand fabrics. The designs were selected by five experts, consisting of three experts in sewing and two in format, leaving only three sets of plans for actual sewing. It starts with making a prototype pattern, laying out the cutouts, and sewing. Then, bring the finished set to a satisfaction assessment. By giving a sample group of students in the Department of Clothing Technology and Patterns Faculty of the Home Economics Technology Rajamangala University of Technology Krungthep, 50 people assessed their satisfaction with the styles of women's clothing made from second-hand denim. The research results found that most assessors were 18–21 years old. The satisfaction level was high ($\bar{X}=4.36$, $SD=0.82$). Considering each item, it was found that the second set had the highest level of satisfaction ($\bar{X}=4.44$, $SD=0.80$). The third set had a high level of satisfaction ($\bar{X}=4.37$, $SD=0.81$), and the first set had a high level of satisfaction ($\bar{X}=4.29$, $SD=0.86$).

Keywords: Style Development, Women's Clothing, Second-hand denim

บทนำ

เสื้อผ้าจัดเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนเรา การลดภาระค่าใช้จ่ายในด้านเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย สำหรับคนที่มีรายได้จำกัดเป็นสิ่งจำเป็น การเลือกเสื้อผ้าให้สวมใส่แล้วดูดีเหมาะสมกับบุคลิกภาพถือว่าไม่ยากนัก การออกแบบเสื้อผ้าเป็นความคิดสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิดความเป็นอัตลักษณ์ที่โดดเด่นและยังสร้างความหลากหลายในการเลือกหา แนวคิดที่สร้างสรรค์ความแปลกใหม่จะเพิ่มความท้าทายสำหรับนักออกแบบซึ่งสอดคล้องกับ เจียรนัย เล็กอุทัย และจักรารัฐ พานิชโยทัย (2554) ได้กล่าวไว้ว่า การออกแบบเสื้อผ้าสามารถทำได้หลาย รูปแบบ เช่นการออกแบบด้วยการวาดด้วยมือ และการออกแบบด้วยคอมพิวเตอร์ แต่สิ่งที่สำคัญในการออกแบบต้องช่วยส่งเสริมบุคลิกของผู้สวมใส่สง่างามมากขึ้น มีความสอดคล้องกับ จันทรรัตน์ ศิริวุฒิพงศ์, ลัคณา ส่วนลัมัย, อารียา สารคำ, อารีญา แสงส่อง,สถาพร ศรีสุข (2564) ได้กล่าวว่าการออกแบบเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ ช่วยส่งเสริมให้ผู้สวมดูดีมีความน่าเชื่อถือ การแต่งกายที่เหมาะสมกับรูปร่างและวัยจะ ช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพ ยีนส์เป็นเสื้อผ้าที่เป็นที่นิยมของวัยรุ่น มีความสอดคล้องกับกระแสแฟชั่นในปัจจุบันมีทิศทางการออกแบบเสื้อผ้ายีนส์สำหรับวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะผ้ายีนส์ที่ถูกใช้แล้วและนำกลับมาใช้ใหม่ การนำเอาความคิด

สร้างสรรค์เข้ามาใช้ในการออกแบบเสื้อผ้าจากยีนส์มือสองเป็นทางเลือกหนึ่งที่ช่วยลดค่าใช้จ่าย ยีนส์เป็นผ้าที่มาจากฝ้ายเป็นเส้นใยธรรมชาติถ่ายเทอากาศได้ดี สามารถใช้ได้กับหลายโอกาส เช่น ชุดลำลอง ชุดเดินทาง ฯลฯ ใช้ได้กับคนทุกเพศทุกวัย เสื้อผ้าที่ตัดเย็บจากฝ้ายยีนส์ เป็นที่นิยมกันมาหลายยุคสมัย ฝ้ายยีนส์ถึงแม้จะเป็นเสื้อผ้าที่ถูกใช้งานมาแล้ว แต่ยังคงมีความน่าสนใจถือว่าเป็นมนต์เสน่ห์ การนำเสื้อฝ้ายยีนส์ที่แบบเรียบง่ายมาดัดแปลงให้เป็นชิ้นงานใหม่ที่ดูแปลกตาน่าสนใจ สอดคล้องกับ วลีสา โสวรรณ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบเสื้อผ้าที่เรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความเป็นร็อก เทห์ และความลึกลับ ซึ่งสามารถนำมาออกแบบใช้สวมใส่ได้จริงโดยการตัดทอนความแข็งกระด้างของฝ้ายยีนส์กับการนำเอาเทคนิคการตกแต่งและการตัดเย็บให้เกิดรูปแบบใหม่ ๆ ทันสมัย ข้อดีของฝ้ายยีนส์เป็นผ้าเนื้อหนา มีความคงทน สามารถสวมทับเป็นเสื้อตัวนอกในฤดูหนาวได้ดี ปัจจุบันยีนส์ถูกนำมาดัดแปลงเป็นเสื้อผ้าสไตล์วัยรุ่นเป็นงานผสมผสานโดยนำเอาวัสดุตกแต่งชนิดต่าง ๆ เข้าไปใช้ในการออกแบบ เสื้อฝ้ายยีนส์กำลังเป็นที่นิยม และเป็นกระแสแฟชั่นให้เด็กวัยรุ่นหันมาสนใจเสื้อผ้าที่มาจากฝ้ายยีนส์มือสองมากขึ้น เนื่องจากการได้มาของฝ้ายยีนส์มือสองมีราคาถูกและเป็นเสื้อผ้าจากแบรนด์ดัง ๆ ฝ้ายมีคุณภาพ ที่ถูกนำมาออกแบบตกแต่งให้น่าสวมใส่ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการนำเสื้อฝ้ายจากฝ้ายยีนส์มือสอง ที่เป็นวัสดุเหลือใช้มาสร้างสรรค์รูปแบบเป็นงานแฟชั่นแนวใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบเสื้อสตรีจากฝ้ายยีนส์มือสอง มาทำการออกแบบเสื้อสตรีจากฝ้ายยีนส์มือสอง และมีการแทรกแนวความคิดที่แตกต่าง และประเมินความพึงพอใจในการพัฒนารูปแบบเสื้อสตรีจากฝ้ายยีนส์มือสอง ผลการวิจัยสามารถเป็นแนวทางในการสร้างเพิ่มมูลค่าให้กับฝ้ายยีนส์ที่ไม่ใช้แล้วรังสรรค์สิ่งใหม่ให้มีคุณภาพและสร้างคุณค่าให้กับของเหลือใช้ได้กลับมามีประโยชน์ในการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุปรียา คำตะ และคณะ (2555) เรื่องเสื้อผ้าที่มีชีวิต การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักของการวิจัยอยู่ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนาและแปรรูป จากเสื้อผ้าที่เหลือใช้มาออกแบบตกแต่งเสื้อผ้าจากวัฒนธรรมการแต่งกายแบบเดิม ที่นิยมสวมใส่มาหลายยุคหลายสมัย หรือเรียกว่าภูมิปัญญาด้านการแต่งกายให้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ 2) เพื่อประเมินความพึงพอใจการตกแต่งผลิตภัณฑ์จากเสื้อผ้าจนเรียกว่า “เสื้อผ้าที่มีชีวิต” 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาให้เกิดรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ใช้จริงในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดธุรกิจเชิงพาณิชย์ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตประชากรที่ใช้ในการศึกษาจำนวน 100 คน การศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจด้านแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนที่ 1 จะเป็นการรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น ขั้นตอนที่ 2 ได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจกับกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงมีความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ทั้ง 4 อย่าง คือ เสื้อ กางเกงขายาว หมวกปีกกว้าง กระเป๋า จูใจ เป็นอย่างมาก แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาและการออกแบบตกแต่ง ผลิตภัณฑ์จากเสื้อผ้า หรือที่เรียกว่า “เสื้อผ้าที่มีชีวิต” ประสบความสำเร็จ ในเชิงพัฒนาการศึกษาเรียนรู้ ด้านการออกแบบตกแต่งผลิตภัณฑ์อย่างสร้างสรรค์ และสามารถบูรณาการ การเรียน การสอน สู่ธุรกิจที่สร้างสรรค์อย่างยั่งยืนตลอดไปจนต่อยอดการทำธุรกิจในเชิงพาณิชย์ได้

วลีสา โสวรรณ (2558) เรื่องการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบสตรีทแวร์ที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการแต่งกายและหน้ากากของวงดนตรีเมทัล Slipknot แฟชั่นนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรีรูปแบบสตรีทแวร์ ซึ่งนำมาเป็นแนวความคิดเบื้องต้นในการออกแบบและประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสำหรับสุภาพสตรี โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลลักษณะการแต่งกายและหน้ากากของศิลปินเมทัลกลุ่มนี้ พบว่า โครงสร้างของหน้ากากมีลักษณะเฉพาะตัว และแตกต่างกันออกไป มีการใช้เทคนิคในการทำหน้ากากในแต่ละชิ้น เช่น เทคนิคการตัดต่อ เพื่อให้หน้ากากมีความน่าสนใจมากขึ้น ในส่วนของการแต่งกายของศิลปินกลุ่มนี้จะเป็นรูปแบบเสื้อผ้าที่เรียบง่ายแต่แฝงไปด้วยความเป็นร็อก เทห์ และลึกลับสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้สามารถสวมใส่ได้จริงตัดทอนให้เกิดรูปแบบใหม่ ๆ เพื่อให้ทันสมัยมากยิ่งขึ้นได้อีกด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นแบบวิเคราะห์ของรูปแบบการแต่งกายและหน้ากาก โดยแบ่งเกณฑ์การวิเคราะห์ 3 ด้าน ได้แก่ 1.โครงร่างเส้นรอบนอก 2.เทคนิคที่ใช้ 3.วัสดุ เลือกใช้ผลจากการศึกษาพบว่ารูปแบบของ

การแต่งกายและหน้ากากของศิลปินแนวเมทัลกลุ่มนี้เป็นการนำเอา โครงสร้างของเสื้อผ้าและเทคนิคการตกแต่งจากหน้ากาก มาประยุกต์ใช้กับการออกแบบเครื่องแต่งกายรูปแบบสตรีทแวร์ที่ทำการออกแบบให้มีความทันสมัยโดยให้ความสำคัญกับ รูปแบบของชุด และการเลือกใช้วัสดุเพื่อให้รูปแบบของชุดสตรีทแวร์มีความแปลกใหม่ และน่าสนใจอีกทั้งยังทำให้เกิด ภาพลักษณ์ที่สวยงาม

อลิษา อุเมาะฮาล และคณะ (2559) เรื่องเครื่องประดับเศษผ้ายีนส์ (Accessories jeans) การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัย การทำสิ่งประดิษฐ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มมูลค่าของผ้ายีนส์โดยการนำทางเกงยีนส์ที่ไม่ใช้แล้วมาสร้างผลิตภัณฑ์เครื่องประดับ ที่มีความทันสมัย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีผลต่อสิ่งประดิษฐ์เครื่องประดับ เศษผ้ายีนส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครู เจ้าหน้าที่ และบุคคลทั่วไปของวิทยาลัยอาชีวศึกษาปัตตานี จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสิ่งประดิษฐ์เครื่องประดับเศษผ้ายีนส์ (Accessories jeans) ด้วยวิธีการให้ค่าคะแนนพิจารณาคุณลักษณะ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความคงทน ด้านความประณีตและสวยงาม และด้านการนำไปใช้ประโยชน์

จุดประสงค์การวิจัย

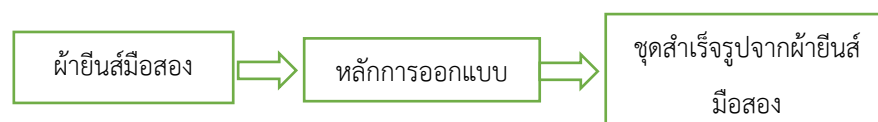
1. เพื่อศึกษารูปแบบเสื้อผ้าสตรีทแวร์จากผ้ายีนส์มือสอง
2. เพื่อดำเนินการออกแบบเสื้อผ้าสตรีทแวร์จากผ้ายีนส์มือสอง
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจในการพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีทแวร์จากผ้ายีนส์มือสอง

ขอบเขตงานวิจัย

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบเสื้อผ้าสตรีทแวร์จากผ้ายีนส์มือสอง
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลความพึงพอใจในรูปแบบเสื้อผ้าสตรีทแวร์จากผ้ายีนส์มือสอง

กรอบแนวคิด การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีทแวร์จากผ้ายีนส์มือสอง การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีทแวร์จากผ้ายีนส์มือสอง ประกอบด้วย ความรู้เรื่องผ้ายีนส์มือสอง ความรู้เรื่อง หลักการออกแบบ เพื่อได้มาซึ่งชุดสำเร็จรูปจากผ้ายีนส์มือสอง

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีทแวร์จากผ้ายีนส์มือสอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 50 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 50 คน คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ R.V.Krejcie และ D.W.Morgan (ธานินทร์ ศิลปจารุ, 2560)

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมือสอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ศึกษาการออกแบบชุดสตรีจากผ้ายืนส้อมือสอง
2. ออกแบบเสื้อสตรีจากผ้ายืนส้อมือสอง จำนวน 6 ชุด คัดเลือกโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญทางด้านการตัดเย็บจำนวน 3 ท่าน และด้านการออกแบบจำนวน 2 ท่าน มาทำการคัดเลือกให้เหลือเพียง 3 ชุด
3. นำรูปแบบของเสื้อผ้ายืนส้อมือสองมาตัดเย็บจริง เริ่มจากการทำแพตเทิร์นต้นแบบ วางแบบตัด และทำการตัดเย็บ
4. นำแบบประเมินให้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ช่วงระหว่างอายุ 18-24 ปี จำนวน 44 คน ได้ทำการประเมินความพึงพอใจในรูปแบบของเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมือสอง

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล คือ แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการพัฒนาแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมือสอง แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมือสอง

- ด้านการออกแบบ
- ด้านวัสดุการตกแต่ง
- ด้านประโยชน์ในการใช้สอย

โดยเป็นลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยเป็นแบบมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามอัตราส่วน ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการขอความร่วมมือจากนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีเสื้อผ้าและแพตเทิร์น คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ช่วงอายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 50 คน โดยการทำแบบสอบถามความพึงพอใจและเก็บรวบรวม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้รับมาตรวจสอบเพื่อนำมาแปลผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของการประเมินการพัฒนาแบบเสื้อผ้าจากผ้ายืนส้อมือสอง โดยการใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการพัฒนาแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมือสองดังนี้

1. สร้างแบบสอบถามความเหมาะสมของผลการประเมินรูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมือสอง กำหนดน้ำหนักคะแนนมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) โดยเป็นแบบมาตรฐานประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามอัตราส่วน ดังนี้ (ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2560)

ผลการออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง

(A)

(B)

(C)

ภาพที่ 2 แสดงแบบร่างการออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากยีนส์มือสอง (A) รูปแบบที่ 1 (B) รูปแบบที่ 2 (C) รูปแบบที่ 3

ผลงานเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสองที่ตัดเย็บสำเร็จแล้ว

(A)

(B)

(C)

ภาพที่ 3 แสดงรูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากยีนส์มือสองที่ตัดเย็บสำเร็จ (A) รูปแบบที่ 1 (B) รูปแบบที่ 2 (C) รูปแบบที่ 3

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 1 อายุ จำนวน และร้อยละ ของกลุ่มตัวอย่าง (N=50)

ช่วงอายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18-21	38	76
22-24	12	24
รวม	50	100

จากตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์จำแนกตามอายุ พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ประเมินมีช่วงอายุระหว่าง 18-21 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 76 อายุ 22-24 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24

2 ผลการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากยีนส์มือสอง

ตารางที่ 2 ผลการประเมินรูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากยีนส์มือสอง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบที่ 1			
1. ด้านการออกแบบ	4.33	0.88	มาก
2. ด้านวัสดุการตกแต่ง	4.39	0.76	มาก
3. ด้านประโยชน์ในการใช้สอย	4.15	0.95	มาก
ความพึงพอใจรวม	4.29	0.86	มาก

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสอง รูปแบบที่ 1 ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29$, $SD=0.86$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านวัสดุตกแต่ง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.39$, $SD=0.76$) ด้านการออกแบบ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$, $SD=0.88$) และด้านประโยชน์ในการใช้สอย ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, $SD=0.95$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสองในแต่ละด้าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบที่ 2			
1. ด้านการออกแบบ	4.43	0.80	มาก
2. ด้านวัสดุการตกแต่ง	4.50	0.78	มาก
3. ด้านประโยชน์ในการใช้สอย	4.39	0.80	มาก
ความพึงพอใจรวม	4.44	0.80	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายีนส์มือสองในแต่ละด้าน ชุดที่ 2 ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, $SD=0.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านวัสดุตกแต่ง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.50$, $SD=0.78$) ด้านการออกแบบ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$, $SD=0.84$) และด้านประโยชน์ในการใช้สอย ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.39$, $SD=0.80$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส่มือสองในแต่ละด้าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบที่ 3			
1. ด้านการออกแบบ	4.47	0.76	มาก
2. ด้านวัสดุการตกแต่ง	4.39	0.80	มาก
3. ด้านประโยชน์ในการใช้สอย	4.27	0.87	มาก
ความพึงพอใจรวม	4.37	0.81	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส่มือสองในแต่ละด้าน ชุดที่ 3 ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$, $SD=0.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ด้านการออกแบบ ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, $SD=0.76$) ด้านวัสดุตกแต่ง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.39$, $SD=0.80$) และด้านประโยชน์ในการใช้สอย ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$, $SD=0.87$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส่มือสอง รวมรูปแบบทั้ง 3 ชุด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
รูปแบบรวม			
รูปแบบที่ 1	4.29	0.86	มาก
รูปแบบที่ 2	4.44	0.80	มาก
รูปแบบที่ 3	4.37	0.81	มาก
ความพึงพอใจรวม	4.36	0.82	มาก

จากตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส่มือสองทั้ง 3 ชุด ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.36$, $SD=0.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ชุดที่ 2 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.44$, $SD=0.80$) รองลงมาชุดที่ 3 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$, $SD=0.81$) และชุดที่ 1 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$, $SD=0.86$) ตามลำดับ

สรุปผล

จากผลการประเมิน การพัฒนาารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากยืนส่มือสอง ที่มีลักษณะเป็นชุดเสื้อผ้าสตรี โดยนำเสื้อผ้ายืนส่มือที่ไม่ใช่แล้วมาออกแบบตัดเย็บและตกแต่งใหม่ได้แรงบันดาลใจมาจากกางเกงยืนส่มือที่ไม่ใช่แล้วแต่ยังคงสภาพดีอยู่ จึงเกิดแนวคิดสร้างงานใหม่จากยืนส่มือเก่า จากการพัฒนาารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส่มือสอง พบว่า รูปแบบที่ 2 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.44$, $SD=0.80$) ด้านการออกแบบ จะเห็นได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ รูปแบบชุดมีความเหมาะสมกับการใช้ผ้ายืนส่มือ และมีความทันสมัยตามแนวโน้มแฟชั่น ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.43$, $SD=0.80$) ด้านวัสดุตกแต่ง จะเห็นได้ว่า ความสวยของการออกแบบและตกแต่ง การเลือกใช้วัสดุตกแต่งได้เหมาะสม การออกแบบตกแต่งเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้พบเห็น การจัดวางตำแหน่งของการตกแต่งได้เหมาะสม ภาพรวม ความพึงพอใจอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.50$, $SD=0.78$) ด้านประโยชน์การใช้สอย จะเห็นได้ว่า การออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส่มือสองสามารถตัดเย็บและสวมใส่ได้จริง เสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส่มือสองสวมใส่ได้หลายโอกาส ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.39$, $SD=0.80$) รองลงมาชุดที่ 3 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$, $SD=0.81$) ด้านการออกแบบ จะเห็นได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ รูปแบบชุดมีความเหมาะสมกับการใช้ผ้ายืนส่มือ และมีความทันสมัยตามแนวโน้มแฟชั่น ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.47$, $SD=0.76$) ด้านวัสดุตกแต่ง จะเห็นได้ว่า ความสวยของการออกแบบและ

ตกแต่ง การเลือกใช้วัสดุตกแต่งได้เหมาะสม การออกแบบตกแต่งเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้พบเห็น การจัดวางตำแหน่งของการตกแต่งได้เหมาะสม ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.39$, $SD=0.80$) ด้านประโยชน์การใช้สอย จะเห็นได้ว่าการออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสอง สามารถตัดเย็บและสวมใส่ได้จริง เสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสองสวมใส่ได้หลายโอกาส ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.39$, $SD=0.80$) และรูปแบบที่ 1 ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.27$, $SD=0.86$) ด้านการออกแบบจะเห็นได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ รูปแบบชุดมีความเหมาะสมกับการใช้ผ้ายืนส้อมีสอง และมีความทันสมัยตามแนวโน้มแฟชั่น ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$, $SD=0.88$) ด้านวัสดุตกแต่งจะเห็นได้ว่า ความสวยของการออกแบบและตกแต่ง การเลือกใช้วัสดุตกแต่งได้เหมาะสม การออกแบบตกแต่งเป็นที่น่าสนใจแก่ผู้พบเห็น การจัดวางตำแหน่งของการตกแต่งได้เหมาะสม ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.39$, $SD=0.76$) ด้านประโยชน์การใช้สอย จะเห็นได้ว่าการออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสอง สามารถตัดเย็บและสวมใส่ได้จริง เสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสองสวมใส่ได้หลายโอกาส ภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.15$, $SD=0.95$) ซึ่งเป็นแนวทาง การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสอง เป็นการสร้างมูลค่าให้กับยี่ห้อที่ไม่ใช่แล้วให้กลับมามีประโยชน์เหมือนเดิม

การอภิปรายผล

จากการศึกษารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสอง พบว่า เสื้อผ้าจากผ้ายืนส้อมีสองที่จำหน่ายในท้องตลาดส่วนใหญ่ จะเป็นลักษณะของเสื้อ กางเกง และกระโปรง มีรูปแบบเรียบง่าย แฟชั่นของเสื้อผ้ายืนส้อมีน้อยมากแต่ความต้องการใช้ยืนส้อมีอยู่ การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากยืนส้อมีสองเพื่อต้องการสร้างแฟชั่นแนวใหม่ให้เป็นทางเลือกที่หลากหลาย สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรัตน์ ศิริวุฒิพงศ์ (2564) นั้นว่าการออกแบบที่หลากหลายเป็นการเพิ่มทางเลือกให้กับผู้บริโภค

จากการออกแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสอง เป็นการออกแบบโดยใช้โทนสีกลางเช่น สีน้ำเงิน สีฟ้า สีขาวนวล เจดสีที่ใช้ให้ความรู้สึกผ่อนคลายเรียบง่าย สอดคล้องกับ โอไรดา สุดสังข์ (2559) นั้นว่าความเหมาะสมในการออกแบบชุดสตรีให้ความรู้สึกสบายตา สงบ

รูปแบบที่ 1 ลักษณะของชุดเป็นการออกแบบโดยใช้เทคนิคการตัดต่อด้วยผ้ายืนสีต่างสี ตัวเสื้อด้านหน้าเป็นคอแหลมถูกร้อยด้วยสร้อยโลหะด้านหลังปล่อยกว้างตกแต่งด้วยสร้อยและห่วงโลหะเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวหรือไม่อยู่กับที่เป็นจุดเด่นที่เรียกร้องสายตาของผู้พบเห็น ส่วนของกางเกงเป็นทรงตรงพอดีตัวโดยนำหลักการออกแบบจุดเด่นในการแทรกต่างสีมาใช้ในการออกแบบ

รูปแบบที่ 2 ลักษณะของชุดเป็นการออกแบบตกแต่งแบบใช้ริมลู่ของตัวชิ้นผ้าและรอยขาดแบบสไตลิ่งร็อกมาเป็นหลักซึ่งชุดนี้ประกอบด้วยเสื้อตัวนอกที่มีการตัดต่อแขนเป็น 3 ช่วงระดับ ปล่อยริมลู่ในแต่ละระดับด้านหลังมีแนวรอยขาดเสื้อตัวในออกแบบคล้ายชุดชั้นในผูกด้านหลัง การสวมใส่จะสวมทับด้วยเสื้อตัวนอก ส่วนกางเกงเป็นทรงปลายบานโคริมลู่ด้านข้างเน้นความเท่และการผสมผสานเป็นสำคัญบ่งบอกถึงแนวคิดของความเป็นอิสระรูปแบบเอื้อต่อการสวมใส่ ที่ทำให้เสื้อผ้าน่าสวมใส่ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดงานวิจัยของ รูปนีย์ ศรีแก้ว และตติยา เทพพิทักษ์ (2560) นั้นว่าการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีรูปแบบสวมใส่ได้ง่าย และการตกแต่งที่ทำให้ดูน่าสวมใส่

รูปแบบที่ 3 ลักษณะเป็นชุดติดกันการออกแบบได้นำเอาหลักการออกแบบของหลักความสมดุลแบบไม่เท่ากันมาใช้เป็นที่เน้นความเป็นแฟชั่นโดยผสมผสานกับนำเอาการตกแต่งเข้าเพื่อให้เกิดความหรูหราแทรกด้วยรอยขาด ตัวชุดชายขวาไม่เหมือนกันเป็นงานแนวคิดที่ชี้ให้เห็นถึงความไม่แน่นอนทุกอย่างไม่จำเป็นต้องเหมือนกันแต่สามารถนำมาอยู่ในชุดเดียวกันได้อย่างลงตัว สอดคล้องกับ อูฐิตยา เนนาไพร, กานติมา โต๊ะระมัน ฌบักซ์ จันทรเมือง และอัจฉริริ อนุมณี (2564) ได้กล่าวว่าจากการศึกษาการพัฒนาการออกแบบเสื้อผ้าสตรีผ้ามัดย้อมแฟชั่นสำหรับวัยรุ่นมุสลิม พบว่า ผู้บริโภคให้ความสำคัญในระดับมากด้านรูปแบบที่หลากหลาย มีความประณีตเนื้อผ้าสวมใส่สบายและมีคุณภาพ

จากการประเมินผลความพึงพอใจ การพัฒนารูปแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสองสรูปได้ทั้ง 3 รูปแบบ โดยภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบเสื้อผ้าสตรีจากผ้ายืนส้อมีสอง ขอขอบคุณท่านผู้ชี้แนะแหล่งจำหน่ายผ้ายืนส้อมีสอง และผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำวิจัยนี้จนสำเร็จและลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการประเมินความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ให้กับการทำวิจัยในครั้งนี้ คุณงามความดีในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอยกให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และอาจารย์ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาตลอดเวลาของการทำวิจัย

การอ้างอิง

- จันทร์รัตน์ ศิริวิฑูรย์. (2564). การพัฒนารูปแบบผ้าคลุมศีรษะสำเร็จรูปของสตรีมุสลิมด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Photoshop กรณีศึกษา: กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านคลองเนียง ตำบลกระปี่น้อย อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่. **วารสารวิชาการสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1**. 6(1), 86-79.
- จันทร์รัตน์ ศิริวิฑูรย์, ลัดดา ส่วนล้าย, อารียา สารคำ, อารีญา แสงส่อง, สถาพร ศรีสุข. (2564). การออกแบบหน้ากากผ้าและฮิญาบเพื่อป้องกันเชื้อโรคของสตรีมุสลิม. **วารสารศิลปศาสตร์ มทร.กรุงเทพ**. 3(1), 38-48.
- เจียรนัย เล็กอุทัย และจักรวาล พานิชโยทัย. (2554). การพัฒนาโปรแกรมการออกแบบผ้าจาก **วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**. 19(2), 75-80.
- ฐปนีย์ ศรีแก้ว และตติยา เทพพิทักษ์. (2560). การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีสำหรับผู้บริโภคสีเขียว. **วารสารศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่**. 10(2), 125-141.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2560). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: สัมภาษณ์สนทนาออนไลน์.
- วลิสสา โสวรรณ. (2558). การออกแบบเครื่องแต่งกายสุภาพสตรี (ภาคนิพนธ์ปริญญาเทคโนโลยีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). เทคโนโลยีราชชมงคลพระนคร, กรุงเทพฯ.
- อริตยา เนาวไพร, กานติมา โตระมัน, ณภัช จันทร์เมือง, และอัจฉริ อนุมณี. (2564). การพัฒนาการออกแบบเสื้อผ้ามัดย้อมแฟชั่นสำหรับสตรีวัยรุ่นมุสลิม. ใน **การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 12**. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ไอรดา สุดสังข์. (2559). การออกแบบและพัฒนาชุดทำงานสตรีด้วยเทคนิคการจับจีบจากผ้าทอลายดอกป๊อป จังหวัดพิษณุโลก. **วารสารวิชาการ ศิลปะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**. 7(2), 170-179.